

Under 1992 har Räddningsverket drivit ett projekt för att ta fram en sprängram för räddningstjänsten. Syftet är att ramen skall kunna användas som ett snabbt och säkert alternativ vid rökgasventilering i samband med släckning av brinnande fastigheter (företrädesvis brand på vind, vindsbrand).

Som ett led i utvecklingen av sprängramen genomfördes i februari 1993 ett fullskaleförsök på en rivningsfastighet på Lidingö. Vid detta tillfälle var FOA engagerad för att över och under taket mäta ljud och tryck från detonationerna.

Vid försöket genomfördes tre skott, ett med en ram, ett med två ramar och ett med fyra ramar sammankopplade. Nedan följer en sammanfattning av slutsatserna i FOA-rapporten.

Slutsatser:

- Enligt utförda mätningar, och tillämpning av standard som gäller militär personal, bör brandpersonal på taket bära godkända hörselskydd och uppehålla sig minst 5 m från laddningen vid sprängning. Avståndet till där temporär hörselnedsättning (går tillbaka på någon dag) kan erhållas är ca 50 m.
- Den största risken för allmänheten bedöms vara att skadas av nedfallande glas om man befinner sig i närheten av fasaden. Risk finns att 50% av vanliga fönster krossas inom ett avstånd av 15 m. I sällsynta fall kan skador på fönster uppkomma på så stort avstånd som 100 m.
- Människor under taket på så litet avstånd som någon meter från sprängramens centrum bedöms inte kunna få livshotande skador pga trycket.